

INHOUD

Voorwoord door Timmerman Koos	11
Inleiding	13
 DEEL I BEGINNEN	
1 Je kunt meer dan je denkt	19
Vastgeroeste overtuigingen	19
Spiegel je niet aan een vakman	23
2 Basisgereedschap	29
Handgereedschap	30
Elektrisch gereedschap	37
Wat je verder nog nodig hebt	42
<i>Basisklus Kluskapstok Koos</i>	47
3 Hout kennen en kopen	49
Balken, planken en latten	49
Vuren- en grenenhout	51
Buitenhout	55
Plaatmateriaal	58
<i>Basisklus Kinderkapstok Elodie</i>	63
 DEEL II BASISTECHNIEK	
4 Timmeren en schroeven	69
Timmertechniek	70
Timmerproblemen oplossen	72
Speciale spijkers en hamers	74
Schroeven met de hand	76
Schroeven met de accuschroefboormachine	77

Schroefproblemen oplossen	78
Soorten schroeven	80
<i>Basisklus Boekenplank Barend</i>	84
5 Hout zagen, boren en schuren	87
Zagen met de handzaag	87
Decoupeerzagen	92
Cirkelzagen en de reciprozaag	97
Boren	100
Schuren van fijn naar grof	104
Werken met de schuurmachine	106
<i>Basisklus Buitentafel Ellen</i>	110
6 Schilderen	113
Houtverf en beits	113
Schilderwerk voorbereiden	124
Schildertechniek	127
<i>Basisklus Buitenkozijnen schilderen</i>	135
7 Overige basistechnieken	139
Lijmen, kitten en plamuren	139
Afwerken met strips en profielen	152
Sleutelen	157
Iets ophangen aan muur of plafond	160
<i>Basisklus Lamp ophangen</i>	170
8 Bouwen aan zelfvertrouwen	173
Bewust handig	174
Wat voor klusser ben je?	174
De opgeruimde klusser	179
<i>Basisklus Werktafel Marinus</i>	185
 DEEL III BASISPLUSTECHNIEK	
9 Hout verbinden	191
Beitelen en frezen	191
Soorten houtverbindingen	199
10 Elektra en water	211
Elektra in huis	211

Eenvoudige elektraklussen	220
Water in huis	229
Klussen met water	233
Water afvoeren	238
<i>Basisplus-klus Stekker monteren</i>	243
11 Iets nieuws bedenken	247
Passen en meten in je hoofd	247
Van krabbel naar werktekening	250
<i>Basisplus-klus Oerwoudpaneel Wout</i>	255
 DEEL IV PLUSPROJECTEN	
12 Projecten voorbereiden	261
Informatie verzamelen	261
Wat doe je zelf	263
Wat gaat dit project kosten?	267
Duurzaam klussen	267
<i>Plusproject Kliklaminaat leggen</i>	269
13 Plustechnieken	275
Muren stucen	275
Behangen	282
Tegelen	285
Bouwen met gipsplaten en blokken	297
<i>Plusproject Zolder isoleren</i>	302
14 De klus klaren	307
Goed overleg	307
Wees mild voor jezelf	309
Durven, doen, doorzetten	314
Ode aan de knutselaar	319
 Nawoord	323
Register	325

VOORWOORD

door Timmerman Koos

In 2010 ben ik begonnen met het YouTube kanaal ‘Timmerman Koos’. Na zestig jaar ervaring dacht ik dat het goed zou zijn de volgende generatie timmerlieden voor te lichten over mijn vak: bouwkunde. Ik wilde twintig filmpjes maken. Dan heb ik alles wel laten zien, dacht ik. Het liep anders. Eens in de drie dagen kwam er, als vanzelf, een idee op om een timmertip-video te maken. Ik kreeg er plezier in en het kanaal telt inmiddels 1600 filmpjes en heeft 40 000 volgers. De timmertips worden nog goed bekeken ook. Het succes verbaast mij nog steeds. Met het kanaal groeide ik van een stotterende verlegen man tot een flapuit met eigenwaarde.

Dat je zoveel kunt vertellen over het timmervak komt omdat er zoveel mis kan gaan. Het geeft de klusser voldoening als het weer is gelukt. Juist die hobbels maken het interessant. Je leert enorm van de tegenslagen die verholpen moeten worden en naar wens gladgestreken.

In *Het grote klusboek* beschrijft Sjaak Vane zijn eigen missers (en successen) op een lichte en optimistische manier en belicht hij deze van verschillende kanten. Hij neemt zijn eigen praktijkervaring als verhelderend voorbeeld. Dat laatste getuigt van moed, omdat de praktijk van het klussen gecompliceerd is. Vallen en opstaan geeft het ritme aan.

Op het internet zie je vooral geslaagde projecten waarbij met logische stappen een prachtig resultaat wordt bereikt. Dergelijke klusvideo's zijn eigenlijk reclamefilmpjes die je verleiden te denken dat klussen simpel is. Niets is minder waar. Dat blijkt uit het verhaal van Sjaak. Hij waarschuwt je niet te veel af te gaan op al die successen; die geven een te rooskleurig beeld van de praktijk, die vaak weerbarstig is. Ik ben het volledig met de auteur eens.

Ik ken geen ander boek dat ingaat op het innerlijk van de klusser. Uit de reacties die ik krijg op mijn video's weet ik dat hier behoefte aan is. Het waardevolle van *Het grote klusboek* is de aansporing om iets nieuws te beginnen en door te zetten. De volgende keer ben je weer een stuk wijzer en sta je steviger in je schoenen, moet je maar denken. Het boek nodigt uit praktisch aan de slag te gaan en niet gefrustreerd in een hoekje te gaan zitten als het niet meteen lukt. Het zit vol praktische tips om je op weg te helpen. Lees dit als je de hamer erbij neer wilt gooien. Na ieder hoofdstuk krijg je er weer zin in.

Van harte aanbevolen.

Koos Overdevest

INLEIDING

Klussers doen het liever zelf. En dat is niet alleen omdat ze willen besparen op een vakman. Dat speelt misschien mee, maar het is niet het enige. Het is fijn om iets met je handen te doen. Zeker als je in het dagelijks leven zittend werk doet. Ook hoef je niet te wachten tot het klusbedrijf tijd heeft. Je gaat aan de slag wanneer het jou uitkomt en werkt in een tempo dat jou past. Je kunt het project bijsturen zonder dat de offerte moet worden aangepast.

Maar er speelt nog iets. Als klusser geef je zelf je omgeving vorm. Daardoor krijgt dat kapstokje, die laminaatvloer of de wand boven de bank een andere betekenis. Iedere aarzeling is zichtbaar in de verf of de structuurpleister. Iedere kras is door jou gemaakt. En iedere voorbeeldige haakse hoek komt uit jouw zaag. De dingen om je heen dragen jouw handtekening. Ze zijn deel van jouw verhaal. 'Kijk, dat heb ik gemaakt! En ik weet nog hoe ik heb zitten prutsen. En hoe ik het heb opgelost. Hoe ik hier wat heb gesmokkeld en daar een plintje heb geplakt om die uitschieter te verbergen. Maar wauw, nu ziet het er goed uit. Trots op mezelf.' Dat zelfgemaakte wandkastje is geen anoniem voorwerp, geen onbekende die plotseling plaats inneemt in je kamer. Het kent een geschiedenis en draagt geheimen met zich mee die alleen de maker weet.

Klussen doe je met liefde. Het schenkt je de ervaring dat je iets weer mooi kunt maken. Dat je orde schept in de chaos. Iets voor je zien en dat proberen te maken. Met geduld en aandacht. Dat is de liefde voor het vak. De liefde voor het zelf doen. Dat leerde ik van mijn vader. Iets daarvan hoop ik over te brengen met dit boek.

Durven, doen, doorzetten

Het grote klusboek is geschreven voor iedereen die wel wil, maar niet weet waar te beginnen. Maar ook voor de amateur met ervaring die de klauwhamer erbij neer wil gooien.

We starten met de basis: welk gereedschap is onmisbaar en welke spullen zijn handig om in huis te hebben. En vervolgens: wat doe je ermee. Ik leg je uit hoe je timmert met een klauwhamer en hoe je met de hand een haakse hoek zaagt. Ook geef ik een overzicht van de meest gangbare materialen en specifieke gereedschappen voor je klusproject. Zo kun je snuffelen in de bouwmarkt zonder te verdrinken in het aanbod.

In dit boek beschrijf ik een aantal werkstukken die niet moeilijk te maken zijn en er toch leuk uitzien. Daarbij krijg je telkens suggesties om er je eigen draai aan te geven. Zo kun je een kapstok maken met meubelknopjes, tellerkopschroeven of – waarom ook niet – van een afgedankte kerstboom.

Als je de basistechnieken in je vingers hebt, kun je klussen aanpakken waar meer bij komt kijken. In het deel Basisplustechneken ga je houtverbindingen maken en eenvoudige elektra- en waterklussen aanpakken. Ook beschrijf ik hoe je iets nieuws kunt bedenken en op papier zetten. Van een vaag beeld in je hoofd via een krabbel op een bierviltje tot een doordachte werktekening en een realistische begroting. Ik beschrijf oefeningen die je misschien niet verwacht in een klusboek maar die je wel helpen om scherp te krijgen wat je wilt maken. Dat is zeker belangrijk voor het deel Plusprojecten, waarin meer omvangrijke klussen in huis worden beschreven. Je bent nu langer bezig en haalt meer overhoop.

Waar andere klusboeken zich beperken tot materialen en technieken besteedt *Het grote klusboek* ook aandacht aan de mentale kant van het klussen. Wat gaat er in je om als je bezig bent? Wat motiveert je om te beginnen en de klus af te maken? Welke kluservaringen maken dat je deze klus aankunt? Ik probeer je ervan te overtuigen dat je meer kunt dan je denkt. Niemand wordt geboren met twee linkerhanden. Klussen is een leerproces en kleine stapjes helpen om de moed niet te verliezen. Met een beetje zelfkennis kun je je persoonlijke klusvalkuilen vermijden. Ben je een wildewegklusser of een pietje-precies? Een doener of een dromer? Durf je iets uit te proberen of werk je graag met een handleiding?

Ga dus aan de slag, maak fouten en wees mild voor jezelf. Door het boek

heen vertel ik hoe ik steeds weer nieuwe projecten aanpakte en hoe mijn zelfvertrouwen groeide. Af en toe citeer ik uit 'Mijn grote klunsdagboek' en schrijf ik openhartig over mijn kleine dommigheden en grotere blunders. Soms duurt het even, maar uiteindelijk kan ik om mijn klunzigheden lachen. Met dit boek hoop ik dat jij die houding ook ontwikkelt. Dat je loskomt van de twijfelaar en de perfectionist in jezelf – mocht je die tegenkomen. Dat je niet uitgroeit tot een klusfanaat die iedereen vertelt hoe het zit. Echte doe-het-zelvers blijven nieuwsgierig, hebben meer plezier en leren telkens weer iets nieuws. Welkom in de wereld van de eeuwige amateur.

Sjaak over Sjaak

Ik groeide op in een huis dat mijn vader eigenhandig had gebouwd. Voor mij was zelf doen normaal. Aanvankelijk studeerde ik techniek maar uiteindelijk maakte ik van praten en schrijven mijn beroep. Eerst als docent drama en communicatie, later als coach en relatietherapeut. Ten slotte studeerde ik af als techniekfilosoof. Naast al dat praten en studeren werkte ik graag met mijn handen. Door de jaren heen deed ik zo veel mogelijk zelf. Ik veranderde de garage in een praktijkruimte, plaatste een extra laag aanrecht (voor mijn vrouw), bouwde een bestelbus om tot camper, isoleerde de zolder, timmerde een boomschorstafel, legde een parketvloer en renoveerde een gedateerd chalet in de Ardennen. Ik kijk met plezier terug op deze projecten. Ik leerde zagen, schroeven, kitten, leidingen leggen, dakdekken, tegelen en nog meer. Vaak overtrof ik mezelf. En stiekem geniet ik ervan als anderen zeggen: heb jij dat zelf gedaan? Toch vind ik mezelf niet bijzonder handig. Maar dat hoeft ook niet, heb ik bedacht. Als je maar begint met een goed plan, een prullenbak en een doosje vingerpleisters.

DEEL I

BEGINNEN

1

JE KUNT MEER DAN JE DENKT

Klussen begint in je hoofd. Niet alleen met een idee van wat je wilt maken, maar ook met de overtuiging dat je dit kunt. Dat wordt ook wel een **groeimindset** genoemd. Het is de overtuiging dat je iets onder de knie kunt krijgen waarvan je nooit dacht dat je het kon. Iemand die zo denkt, verbaast zich over zijn eigen prestaties en zit niet bij de pakken neer als het niet meteen lukt.

Bij klussen denken we vaak dat iets uit je handen moet komen. Maar die handen worden aangestuurd door je hersenen. En die hersenen zijn behoorlijk flexibel. Klussen is een vaardigheid die je kunt leren. En een kwestie van de juiste informatie inwinnen en die toepassen. Ten slotte vraagt het een beetje wilskracht. Anders begin je nooit.

Vastgeroeste overtuigingen

Het tegenovergestelde van een groeimindset noem je een **statische mindset**. Het woord zegt het al: daar zit geen beweging in. Je bent er rotsvast van overtuigd dat je twee linkerhanden hebt. Iemand met dit soort gefixeerde overtuigingen over zijn eigen kunnen heeft moeite met tegenslagen. Zie je wel, ik kan het toch niet, is een gedachte die we allemaal wel kennen. Bij iemand met een statische mindset komt die gedachte snel omhoog en is dan sterk aanwezig. Het idee 'iets is nu eenmaal zoals het is' kan aardig hardnekkig zijn. Het lijkt wel een mythe: als je met twee linkerhanden geboren bent, kom je daar nooit vanaf.

Even een klein, maar belangrijk, voorbehoud. Mensen met een groeimindset kunnen niet alles. Een zekere aanleg is natuurlijk wel nodig. Als je na lang

oefenen bepaalde basisvaardigheden nog steeds niet onder de knie hebt, is het verstandig om sommige klussen niet aan te pakken. Een groeimindset wil niet zeggen dat ieder probleem een uitdaging is. Dat je met wilskracht alles kunt bereiken. Dat is over de top. Het betekent ook niet dat het altijd leuk is. Rotklussen blijven rotklussen. Dan is het gezegd een hele klus om door te zetten.

Als je een klus wilt klaren gaat het uiteindelijk om een acceptabel resultaat. Daarbij is je omgeving onverbiddelijk. Als je een saaie toespraak houdt, krijg je vaak toch een beleefd applaus. Als je niet kunt koken, zeggen je gasten dat ze niet zoveel honger hebben. En als je een slechte coach bent, kun je nog steeds indruk maken met allerlei slimme weetjes. Maar als een schilderij scheef hangt, gaat ie niet recht hangen om jouw gevoelens te sparen. En als je uitschiet met een beitel krijg je onherroepelijk een kras. Spullen zijn niet zo beleefd. Ze laten zien wat er met ze is gebeurd. Soms kun je dat wegwerken (met kit en plamuur) en soms moet je ermee leren leven. Ook dat heeft met je mindset te maken. Dat je jezelf niet eindeloos op je kop blijft geven. Afkicken dus van die perfectionist. En niet gaan denken: zie je wel, ik kan ook niks. Want dat zijn de verkeerde stemmen in je hoofd.

Een groeimindset betekent dat je het idee dat je iets niet kunt tussen haakjes zet. Je gaat oefenen, en als het vandaag niet lukt dan lukt het misschien morgen. Kleine stapjes zijn daarbij belangrijk. Als je stap voor stap je vaardigheden uitbreidt, krijg je steeds meer zelfvertrouwen. Het vertrekpunt daarvoor is je klusverleden.

Wat je denkt dat je kunt

Hoe kom je aan het idee dat het je wel gaat lukken of dat je er maar beter niet aan kunt beginnen? Dat komt door je karakter en de omgeving waar je opgroeide. Vanuit je ervaringen vorm je je overtuigingen. Zo ontwikkel je een dossier in je hoofd. Om je een idee te geven zal ik iets vertellen over mijn achtergrond. En dan met name over mijn vader.

In de jaren dertig van de vorige eeuw werkte mijn vader als timmerman. Krullenjongen, noemden ze dat vroeger. Hij fietste met zijn gereedschapskist naar een boerderij en timmerde daar ter plekke een kast of een wenteltrap. Toen ik werd geboren was hij al leraar bouwkunde aan een technische school en had hij een paar leerboeken geschreven over het vak.

Als kind herinner ik me de zoete geur van hout die in zijn praktijklokaal hing. Ik speelde er met blokjes en zag hoe mijn vader werkte met de lintzaag, de vandiktebank en een grote kolomboor. Dat hij ons woonhuis van a tot z zelf had gebouwd vond ik eigenlijk heel gewoon. Van het ontwerpen en doorrekenen had hij een project voor zijn leerlingen gemaakt. Ieder vrij uurtje werkte hij in zijn leslokaal of op de bouwplaats. Alleen in de weekenden huurde hij een metselaar en een opperman (zeg maar: stenensjouwer) in. Ik ging vaak met hem mee en klauterde over de dakspanten. Ik was indiaan en die smalle balken vormden een brug over een wilde rivier. Het was natuurlijk levensgevaarlijk. Ik ben nooit gevallen, maar nog ken ik dat opgewonden gevoel als ik op mijn buik in een kruipruimte lig. Ergens ben ik dan nog steeds die ontdekkingsreiziger van vroeger.

De rest van het gezin was ook erg handig. Mijn moeder naaide zelf mijn broeken en zelfs een colbertjasje voor de bruiloft van mijn zus. Ook zij was vaak in de weer met een naaimachine. Mijn broer stelde de ontsteking af van onze auto en ververste olie. Zo was iedereen op zijn eigen manier bezig. Het was in de jaren zeventig heel gewoon om dingen zelf te maken of te repareren.

Als kleuter vond ik het leuk om mee te helpen. Er is een foto van me dat ik het balkonhek aan het schilderen ben. Toen mijn handen groot genoeg waren om een zaag vast te houden leerde mijn vader me hoe ik recht kon zagen. Voorzichtig beginnen met weinig druk en het zaagblad langs je duim laten glijden. De zaag laten 'ruiken', zei mijn vader dan. Ook moet je je wijsvinger strekken langs het handvat. Zo kun je sturen. Een tijd later deed hij me voor hoe je een beitel moet vasthouden en inspeelt op de nerfrichting van de balk. Mijn vader hield van hout en ik hield van hem.

- Ga eens na welke ervaringen je hebt opgedaan op klusgebied. Welke mindset kreeg je mee van huis uit?

2

BASISGEREEDSCHAP

Welk gereedschap heb je nodig? Dat ligt aan de klus die je wilt aanpakken. Beetje open deur natuurlijk, maar het punt is: klussen is een verzamelbegrip. Je hebt tegelklussen, loodgietersklussen en renovatieklussen. En zo zijn er nog meer kluscategorieën. We beperken ons in dit hoofdstuk tot een basisset gereedschap waarmee je een eenvoudige timmer- en schroefklus kunt klaren en kleine reparaties kunt uitvoeren. In de delen Basisplustechniek en Plusprojecten, waarin uitdagendere klussen aan de orde komen, wordt ingegaan op specifiek gereedschap.

Misschien heb je een geschenkverpakking met handgereedschap voor je verjaardag gekregen of heb je deze zelf gekocht. Meestal kun je daar prima mee uit de voeten. Ga voor alle zekerheid na of het hierna genoemde gereedschap er deel van uitmaakt. Schaf je alles los aan, dan kun je per onderdeel kiezen welk merk je koopt. En welke prijs je ervoor wilt betalen. In het algemeen kun je zeggen dat duurder gereedschap preciezer is, langer meegaat en makkelijker hanteerbaar is. Bij dat laatste kun je denken aan het gewicht en de trillingen in je handen. Een schilder die vele uren achter elkaar met een schuurmachine werkt, kiest voor een licht apparaat met zo min mogelijk vibraties. Een timmerman kiest voor een hamer met een schokdempend handvat.

Voor de amateur is dat niet zo kritisch. Je kunt kiezen voor merken met een goede prijs-kwaliteitverhouding. Ik geef hierna enkele suggesties, maar het ligt natuurlijk aan je budget en je ambities. Je kunt ook eenvoudig beginnen en later duurder spul aanschaffen.

Handgereedschap

Als beginner kun je goed van start met handgereedschap van het huismerk van de bouwmarkt, de internetshop, de Lidl of de Action. Een goedkope hamer heeft misschien een minder comfortabel handvat maar je kunt er evenzogoed een flinke klap mee geven. Gemiddeld kost goedkoop maar bruikbaar handgereedschap tussen de 3 en 5 euro per stuk. Voor professionele kwaliteit betaal je al gauw 25 tot 40 euro.

Hier volgt een boodschappenlijstje voor de beginnende klusser.

Klauwhamer

De **klaauhamer** is een alleskunner. Je kunt er mee timmeren maar ook iets mee loswrikken. Ze bestaan in verschillende groottes en gewichten. Voor doorsneespijkers heb je een gemiddeld model nodig van ongeveer 450 gram. De ronde kop met de karakteristieke klauw aan de bovenkant is altijd van staal. De steel is meestal van hout of van staal met een rubberen handgreep. Met een vijl kun je de klauw slijpen. Als je zachthout sloopt, kun je de klauw in het hout slaan. Zo kun je een balk makkelijk optillen.

Zelf werk ik veel met een **lichte klauwhamer** van 225 gram. Die past makkelijk in je gereedschapstas en is geschikt voor kleine en middelgrote spijkers. Je kunt er veel mee en je arm wordt minder moe als je boven je hoofd timmert. Deze zou ik zeker aanschaffen als basisgereedschap.

Als gadget is een kleine hamer met een flessenopener verkrijgbaar onder de naam ‘bierhamer’. Je mist dan de klauw maar je kunt er evenzogoed mee timmeren.

Schroevendraaiers

Vroeger hadden houtschroeven een kop met een gleufje. Tegenwoordig kom je dit soort koppen nog maar weinig tegen, behalve bij metaalschroeven en -bouten. Koop hiervoor een kleine en een grote **platte schroevendraaier**.

Tegenwoordig zijn kruiskopschroeven de standaard voor hout. Ook in metalen apparaten kom je kruiskopschroeven tegen, bijvoorbeeld als kleine schroefjes met een zwarte kop. Schaf dus ook een dikke en een dunne **kruiskopschroevendraaier** aan. Die zul je veel nodig hebben als je iets wilt repareren. De opvolger van de kruiskop is de Torx-hout Schroef. Beide bestaan naast elkaar. Je kunt kiezen voor kruiskopschroeven of Torx-schroeven. Voor iedere maat Torx-schroef heb je een andere schroevendraaier nodig. Er zijn drie gangbare maten: T15, T20 en T25. Als je drie **Torx-schroevendraaiers** erbij koopt, zit je op zeven schroevendraaiers. Je kunt ook een set kruiskop- en Torx-schroevendraaiers kopen. Meestal zitten bovenstaande groottes erbij.

Ten slotte is een setje **precisieschroevendraaiers** erg handig. Dit zijn schroevendraaiers met een smalle kop. Je kunt er van die kleine schroefjes mee losdraaien, bijvoorbeeld als je een batterijtje moet verwisselen of als je een stekker wilt vervangen. Koop ze in een kruiskop- en in een platte uitvoering en bij voorkeur met een lange steel.

Een bitset

Je kunt het ook anders doen. Het verschil tussen bovengenoemde schroevendraaiers zit alleen in de kop. De steel en het handvat zijn ongeveer hetzelfde. Wat je kunt doen is een handschroevendraaier aanschaffen met een **bithouder**. Een bitje is ongeveer 20 mm lang en komt overeen met het uiteinde van een schroevendraaier. Waarschijnlijk komt het woord 'bit' van het Engelse woord 'stukje'. Bitjes nemen weinig ruimte in. Je kunt ze los kopen, maar meestal zit er een set bij de bithouder. Met een bitset ben je in één keer voorzien van allerlei maten platte, kruis- en Torx-schroevendraaiers. De achterkant van een bitje past precies in de bithouder. Die is magnetisch zodat het bitje blijft zitten. Je kunt de bitjes er makkelijk uit halen en omwisselen.

Het nadeel van het werken met een bithouder is dat de steel wat dikker is (lastig bij kleine ruimtes) en dat de bitjes er soms uit vallen. Het voordeel is duidelijk: een doosje met een houder en vijftien bitjes past makkelijk in je keukenla.

Het voordeel van losse schroevendraaiers is dat je ze makkelijker pakt en niet telkens een beetje hoeft om te wisselen. Als je kiest voor een bitsetje met houder zou ik er zeker een losse kruiskopschroevendraaier en een flinke platte schroevendraaier bij aanschaffen. Die laatste gebruik je ook voor alles waar ie niet voor bedoeld is. Je kunt er een blik verf mee openwippen en een plint mee loswrikken. De platte schroevendraaier is een alleskunner.

Priem

Een **priem** is een venijnige gatenprikker voor hout en kunststof. De priem lijkt op een grote naald en heeft een bolvormig handvat. Hij is onmisbaar als je gaat schroeven of timmeren. Je duwt of slaat er een gaatje mee in het hout waar je de schroef (of de spijker) in zet. Zo blijft de punt op zijn plaats, draait de schroef makkelijker in het hout en sla je de spijker minder snel krom. Koop een priem met een vierkante steelpunt. De vorm lijkt op de scherpe spits van een kerktoeren. Als je hiermee duwt en tegelijkertijd draait, maak je het gat groter. Een priem met een ronde naaldvorm heeft die mogelijkheid niet.

Set inbussleutels

Inbusbouten kom je overal tegen. Je fiets wordt erdoor bij elkaar gehouden. Ook zit er een piepkleintje verstopt aan de onderkant van de deurkruk. Die ontdek je pas als ie losschiet. Inbusbouten hebben een buisvormig kopje (een bus) met een zeskantige uitsparing erin. Om deze boutjes los te draaien zijn **inbussleutels** (ook wel hex-sleutels genoemd) een must. Het zijn gebogen zeskantige staven zonder handvat, waardoor je kunt kiezen welke kant je in de bus wilt steken. Er bestaan ook setjes met korte inbussleutels die wegklappen in een handvat. Ze zijn samengesteld voor fietsreparaties en passen in het voorvakje van je fietstas.